

Doradca inwestycyjny

241203

Inna nazwa zawodu: nie występują

Zadania i czynności

Ostatnia aktualizacja - 09.2009 r.

Celem pracy doradcy inwestycyjnego jest lokowanie środków na rynkach kapitałowych, czyli inaczej mówiąc pomnażanie kapitału. Rynki kapitałowe to rynki finansowe związane z obrotem instrumentami finansowymi, którymi są: akcje, obligacje, bony skarbowe, towary i waluty. Istnieją dwa zasadnicze obszary działalności doradcy inwestycyjnego. Pierwszym z nich jest doradztwo polegające na wydawaniu rekomendacji dotyczących papierów wartościowych w następstwie, których klient może samodzielnie inwestować własne pieniądze. Przy wydawaniu rekomendacji doradca inwestycyjny bierze pod uwagę wiek, wykształcenie, dochód i sytuację rodzinną klienta czyli określa jego tzw. profil inwestycyjny. Następnie ustala cel inwestycyjny czyli zapoznaje się z oczekiwaniami klienta dotyczącymi formy i czasu pomnażania kapitału. Po zebraniu niezbędnych informacji doradca opracowuje strategię inwestycyjną i proponuje najbardziej korzystne dla klienta opcje inwestowania, poprzez dobór i konstrukcję portfela instrumentów finansowych mogących przynieść maksymalny zysk przy minimalizacji ryzyka.

Drugim obszarem działalności doradcy inwestycyjnego jest zarządzanie portfelem instrumentów finansowych na zlecenie osób trzecich czyli inwestorów indywidualnych i instytucjonalnych. Zarządzanie jest usługą odpłatną. Doradca inwestycyjny, aby móc odpowiednio zarządzać powierzonym kapitałem, musi doskonale znać prawa rządzące rynkiem papierów wartościowych, kontrolować sytuację na giełdzie oraz pilnie śledzić wydarzenia gospodarcze w kraju i na świecie, gdyż to one mają największy wpływ na wartość akcji i obligacji, która zmienia się w czasie. Dlatego też, doradca musi posiadać umiejętność podejmowania szybkich i trafnych decyzji inwestycyjnych dotyczących kupna, sprzedaży lub wstrzymania się. O tym co kupić, co sprzedać a co zatrzymać, decyduje doradca na własną odpowiedzialność, ale ryzyko finansowe zawsze ponosi inwestor. Przy podejmowaniu decyzji pomocne są doradcy tabele i wykresy opisujące zmienność wartości akcji i obligacji w czasie. Aby doradca mógł je odpowiednio interpretować musi posiadać uzdolnienia rachunkowe, dobrą pamięć, zdolność koncentracji uwagi oraz umiejętność logicznego rozumowania.

Doradca inwestycyjny to zawód zaufania publicznego i jeden z bardziej prestiżowych zawodów obecnie wykonywanych w Polsce. Przedstawiciele tego zawodu można spotkać na parkietach giełd, w domach maklerskich, firmach doradczo - konsultingowych, w bankach, funduszach powierniczych, towarzystwach ubezpieczeniowych i funduszach emerytalnych.

Jeżeli doradca jest zatrudniony na stanowisku zarządzającego portfelem w biurze maklerskim, strategię swojego działania ustala wcześniej z inwestorem (właścicielem pieniędzy). To inwestor (osoba prywatna lub przedsiębiorstwo) musi zdecydować, czy doradca ma zarządzać jego pieniędzmi odważnie, ryzykując nawet duże straty, czy ostrożnie, zapewniając niewielki, ale w miarę pewny dochód.

Jeżeli doradca pracuje na stanowisku zarządzającego funduszem w funduszu inwestycyjnym lub towarzystwie ubezpieczeniowym, to jego obowiązkiem jest kupowanie papierów wartościowych na dłuższy okres, na przykład kilku lub kilkunastu lat. Najistotniejsze jest przewidywanie, jak będą kształtowały się ceny papierów wartościowych w dłuższej perspektywie czasowej. Są to tak zwane inwestycje długoterminowe. Doradca zarządzający funduszem, w odróżnieniu od zarządzającego portfelem, nie musi uzgadniać z klientem metody działania. Klient nabywa jednostki uczestnictwa w funduszu - i na tym jego rola się kończy. Ogólne założenia inwestycyjne i cała strategia działania zawarte są w ustawach i przepisach o funduszach powierniczych, funduszach emerytalnych i towarzystwach ubezpieczeniowych. Doradca musi ich bezwzględnie przestrzegać. One wytyczają zakres i kierunek działania oraz wielkość ryzyka finansowego ponoszonego przez uczestnika funduszu, z którym doradca nigdy nie spotyka się służbowo. Stałym gościem w pokoju doradcy jest natomiast makler, który podobnie jak w wypadku zarządzającego portfelem, realizuje decyzje doradcy i dokonuje transakcji papierami wartościowymi na giełdzie. Celem jest zysk, ale przy zachowaniu zasady ograniczonego ryzyka. Najważniejszą bowiem sprawą jest ochrona majątku funduszu tak, aby posiadacze jednostek uczestnictwa - czyli klienci - nie ponieśli strat.